

طرح انقلاب رنگی در روسیه پاسخ آمریکا به بازگشت پوتین

آمریکایی‌ها هشدار دادند که بازگشت پوتین به منافع اصیل و بلندمدت روسیه نیز پاسخ نخواهد گفت

عادلی/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران/سرویس روسیه

به محض اعلام موافقت پوتین با پیشنهاد حزب حاکم "روسیه واحد" برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری، آمریکایی‌ها هشدار دادند که بازگشت پوتین به منافع اصیل و بلند مدت روسیه نیز پاسخ نخواهد گفت.

به گزارش آران نیوز به نقل از خبرگزاری فارس، به بحث منظور آمریکا و غرب از "ملاک‌های دموکراسی و منافع اصیل و بلند مدت روسیه" ضمن فرصت دیگری خواهیم پرداخت ولی واکنش‌های تند مقامات سیاسی واشنگتن و دیگر کشورهای غربی در برابر این تصمیم پوتین حاکی از آن بود که آن‌ها برای ابراز ناراحتی خود از قبل برنامه‌هایی را در نظر گرفته‌اند.

در اواسط ماه نوامبر وزیر امور خارجه سابق آمریکا خانم "کندولیزا رایس" با "تاسف انگیز و تمسخر آمیز" خواندن تصمیم پوتین برای شرکت در انتخابات قریب الوقوع ریاست جمهوری روسیه، پیش آمدن "مشکلات قابل توجه" و اتفاق افتادن "اغتشاشات گسترده" در روسیه را بعید ندانست.

آمریکا و غرب در رابطه به بحث "پیش آمدن مشکلات قابل توجه و اتفاق افتادن اغتشاشات گسترده در روسیه" روی انتخابات دومای دولتی (مجلس سفلی) روسیه که در 4 دسامبر سال جاری میلادی برگزار شد، به عنوان فرصت مناسب در مسیر مد نظر خود قرار دادن تحولات، حساب باز کرده بودند.

هرچند در این انتخابات، حزب حاکم "روسیه واحد" تنها حدود 50 درصد کرسی‌های دومای دولتی این کشور را به دست آورد (یعنی 14 درصد کمتر از انتخابات قبلی) که به نحوی نه تنها برای مسکو، بلکه حتی برای غرب نیز غیر قابل انتظار بوده و نسبتاً عادلانه و بدون تقلب دایر شدن این انتخابات را نشان می‌داد، باز هم واشنگتن و متحدانش بلافاصله برای بهره‌برداری‌های مورد نظر خود از این موقعیت، دست به کار شدند.

آمریکا به دنبال ایجاد هرج و مرج در روسیه است

در طی 2 هفته‌ای که بعد از انتخابات دومای دولتی روسیه گذشت، در مناطق مختلف این کشور تظاهرات و راهپیمایی‌های پراکنده برخی از احزاب مخالف و ملی‌گرا که در میان جامعه روسیه جایگاه خاصی ندارند، برگزار شد. در این راستا تلاش شد تا از فضای مجازی و امکانات رسانه‌ای غربی‌ها حداکثر بهره‌برداری به عمل آید. به خصوص در ایجاد هماهنگی اقدامات معترضان نسبت به نتایج انتخابات، سازمان‌ها و نهادهای غرب‌گرای روسیه نقش مهم بازی‌دند.

هدف آن‌ها در مرحله اول پخش بیابیه‌های مختلف در رابطه با وجود تقلب سراسری در انتخابات دومای دولتی و متقاعد کردن بخشی از جامعه به اقدامات در دفاع از "حقوق به سرقت رفته" خود بود تا بتواند بستر فشارهای آمریکا و غرب در مورد "نقض حقوق حقه انتخاب‌کنندگان روسی" را فراهم کند.

طی حدود 2 هفته این وضع ادامه داشت تا به مقطع مهم از این مرحله رسید که برپایی تظاهرات سراسری به اصطلاح مخالفین و معترضان نسبت به نتایج انتخابات در 10 دسامبر در مسکو بود. رسانه‌های غرب‌گرای روسیه و حامیان خارجی آن‌ها به حدی تبلیغات گسترده در این رابطه انجام دادند که گمان می‌رفت مخالفت بازگشت پوتین به قدرت بزرگترین برنامه خود در چند سال اخیر را به نمایش خواهد گذاشت.

هرچند تعداد شرکت‌کنندگان تظاهرات مسکو را رسانه‌های یاد شده ده‌ها هزار نفر عنوان کردند ولی در اصل کمی بیش از 25 هزار نفر تجمع کرده بودند که برای یک کشور با جمعیت 143 میلیون نفری و تلاش‌های فراوان نهادهای غربی و غرب‌گرای روسی، رقم قابل توجهی نیست.

این هم در حالی است که بر اساس نظرخواهی‌های انجام شده در میان شرکت‌کنندگان، بخشی از آن‌ها بی‌خبر از اهداف پشت پرده حامیان اصلی این تظاهرات فکر می‌کردند که به دفاع از حقوق مردم روسیه به این جمع پیوسته‌اند.

جالب این نکته بود که تظاهرات‌کنندگان تنها خواستار باطل اعلام شدن نتایج انتخابات دومای دولتی شدند که از قبل غیرقابل اجرا بودن خواسته آن‌ها را نشان داده و این واقعیت را برجسته می‌کند که هدف غرب ایجاد هرج و مرج سیاسی در روسیه است. این موضوع برای مسکو مسلم است و پوتین با آغاز مخالفت‌های گروه‌های تحت حمایت غرب در رابطه با نتایج انتخابات دومای دولتی، اعلام کرد که پشت سر آن‌ها واشنگتن قرار داشته و دستور آغاز اقدامات به جانب داران خود در روسیه را مشخصاً وزیر امور خارجه آمریکا "هیلاری کلینتون" صادر کرده است.

بی‌اعتبار کردن قدرت در روسیه از اهداف غرب است

به اعتقاد بیشتر تحلیلگران مسائل سیاسی، هدف اصلی آمریکا و غرب ایجاد و سپس حفظ فضای تنش سیاسی در روسیه تا زمان انتخابات ریاست جمهوری این کشور است.

غرب می‌داند که تداوم چنین وضعی منجر به بی‌اعتباری قدرت حاکم در روسیه خواهد شد. دقیقاً در آن عده از کشورهای شوروی سابق که انقلاب‌های رنگی را تجربه کرده‌اند، می‌دانند که هیاهوی سیاسی مربوط به تقلب نتایج انتخابات و فشار سازمان‌ها و نهادهای غرب‌گرای داخلی و خارجی روی این موضوع، زمینه سقوط سریع دولت‌های این کشورها را فراهم کرده بود.

حداقل واشنگتن به آن امید دارد که در صورت تداوم وضع فعلی و افزایش فشارهای کشورهای غربی به روسیه در رابطه با نقض حقوق و آزادی‌های بشر، شانس پوتین برای پیروزی قاطع در انتخابات ریاست جمهوری این کشور که تا برگزاری آن 2 و نیم ماه بیشتر زمان نمانده است، کاهش خواهد یافت و در صورت به دور دوم کشیده شدن انتخابات، دست آمریکا و غرب برای اقدامات به مراتب جدی‌تر و گسترده‌تر که زمینه هرج و مرج سیاسی و امنیتی را بیشتر فراهم خواهد کرد، بازتر خواهد شد.

چنانچه حتی اگر پوتین در دور دوم نیز با هر نتیجه‌ای به پیروزی برسد، قانون مندی قدرت وی از نظر آمریکا و غرب پذیرفته نخواهد بود که این بحث منجر به همکاری‌های به مراتب علنی و مستقیم غرب با مخالفین پوتین در روسیه خواهد شد.

طرح انقلاب رنگی برای روسیه

همانگونه که اشاره شد، اقدامات گروه‌های مخالف پوتین با هماهنگی و مدیریت خارجی در حال انجام است. به عنوان مثال زمانی به طور علنی پیام استارت مخالفت‌های داخلی داده شد که قبل از اعلام نتایج انتخابات و مواضع سازمان‌های بین‌المللی ناظر بر آن، سازمان‌ها و کشورهای غربی و به طور خاص سازمان امنیت و همکاری اروپا و وزیر امور خارجه آمریکا انتخابات دومای دولتی روسیه را غیر دموکراتیک و همراه با تقلب اعلام کردند.

همانند کشورهای که انقلاب‌های رنگی را پشت سر گذاشته‌اند، در روسیه نیز از ظرفیت فضای مجازی برای حمایت از اقدامات سیاسی و به ویژه تظاهرات و راهپیمایی‌های معترضان حداکثر بهره‌برداری صورت گرفته و سازمان‌ها و بنیادهای غیردولتی غرب گرا بیش از همه فعال شده‌اند.

به اعتقاد کارشناسان مسائل سیاسی و امنیتی روس چنانچه دولت در برابر اقدامات سازمان‌های غربی و غرب‌گرا سکوت و عقب‌نشینی کند، این روند جدی‌تر دنبال خواهد شد چرا که دامن زدن به هرج و مرج سیاسی و از این طریق ایجاد موانع برای فعالیت عادی نهادهای دولتی از برنامه‌های است که آمریکا و غرب در سال‌های 2003، 2004 و 2005 در گرجستان، اوکراین و قرقیزستان

تجربه کرده و به نتیجه نیز رسیده بودند.

همانند کشورهای یادشده امروز نیز در روسیه مخالفان دلایل قاطع و مستند در برابر تقلب در حوزه های مشخص انتخاباتی را معرفی نکرده و تنها خواستار لغو نتایج انتخابات شده اند.

برای غرب مهمتر حفظ فضای بی ثباتی سیاسی است تا جهت اقدامات خود بر علیه مسکو توجیه داشته باشد و از سوی دیگر محیط خاص روانی در روسیه را ایجاد کند تا بالاخره بخشی از افکار عمومی این کشور به دلیل فروکش نکردن اعتراضات مخالفان و حمایت های جامعه به اصطلاح جهانی از آن ها، متقاعد شوند که در حقیقت در انتخابات دومای دولتی تقلب وجود داشته است.

این بحث از آن نظر برای غرب مهم است که به تدریج منجر به بی اعتباری پوتین به عنوان نامزد انتخابات ریاست جمهوری روسیه در چشم جامعه این کشور خواهد شد.

آمریکا از احتمال تبدیل روسیه به قدرت جهانی نگران است

به نظر می رسد پوتین به این دلیل مورد تایید آمریکا و غرب نیست که شناخت لازم از آن ها را دارد. با وجود این البته نمی توان مدعی شد که پوتین مخالف روابط روسیه با غرب است. نه، این طور نیست و چنانچه پوتین بخواهد چنین مسیری را دنبال کند قبل از همه در سطح نخبگان سیاسی کشور خود با مخالفت های بسیار شدیدی رو به رو خواهد شد.

پوتین سیاست مداری است که می خواهد با آمریکا بازی "برد برد" داشته باشد در حالی که نه آمریکا و نه غرب با این فرمول مورد نظر وی هرگز راضی نخواهند بود.

غرب بر این واقعیت واقف است که پوتین تنها سیاست مدار موجود روسیه است که قادر به تدوین و تحقق برنامه های خاص برای ارتقای قابلیت های نظامی روسیه و تقویت جایگاه ژئوپلیتیکی آن در عرصه منطقه ای و بین المللی می باشد.

این است که در برابر هرگونه پیشنهاد پوتین برای ایجاد ساختارهای منطقه ای با حساسیت و نگرانی برخورد می کنند. این واقعیت در مورد طرح پوتین برای ایجاد اتحاد اوراسیا با حضور کشورهای شوروی سابق بیشتر برملا شد.

احتمال بازگشت پوتین به قدرت به حدی آمریکایی ها را ناراحت کرده است که حتی سناتور "جان مکین" برای وی اتفاق "بهار عربی" و تکرار سرنوشت قضای را بعید ندانست.

مسلم است که حداکثر برنامه آمریکا و غرب برای روسیه وقوع انقلاب رنگی و حداقل آن ایجاد هرج و مرج سیاسی و امنیتی به منظور وا داشتن پوتین به اجتناب از شرکت در انتخابات قریب الوقوع ریاست جمهوری روسیه می باشد.

اینکه در نهایت چه سناریویی پیاده خواهد شد بستگی به اراده دولت روسیه و شخص ولادیمیر پوتین دارد، هرچند با وجود بخش عظیمی از نخبگان غرب گرای حاکم در روسیه، به طور علنی قرار گرفتن وی در مقابل آمریکا و غرب کار سهل و ساده نخواهد بود.

ولی پوتین جز مخالفت با آمریکا و غرب چاره دیگری ندارد. عقب نشینی در چنین مرحله حساس نه تنها منجر به شکست شخصی پوتین خواهد شد بلکه پیام های بسیار نگران کننده برای بقای روسیه به عنوان بزرگترین کشور جهان را نیز به همراه خواهد داشت.

انتهای پیام/ع